

ת"פ 64913/06/19 - מדינת ישראל נגד אבישי אילוז, עמרם אילוז

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 64913-06-19 מדינת ישראל נ' אילוז ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד כרמית כהן, וגב' אביה בניסטי,
מתמחה מתביעות ירושלים

המאשימה

נגד

1. אבישי אילוז
ע"י ב"כ עוה"ד לירון אלקסלסי, ושלומי הכהן
2. עמרם אילוז

הנאשמים

גזר דין נאשם 1

כתב האישום

נאשם 1 הוא בנו של נאשם 2. בין נ"ו (המתלונן 1) לבין בן נוסף של נאשם 2 (הקטין י"א) התגלע סכסוך שנמשך מספר חודשים עובר למעשים נשוא כתב האישום.

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 17.5.2019 בשעה 15:00 לערך, בעת שמתלונן 1 היה במהלך משמרת בעבודה בחנות "מרכז הדגים" בירושלים, נתבקש על ידי מעסיקו לפנות למספר צעירים אשר הרעישו בחניון הסמוך לחנות ואף פתחו שם אוהל ושברו בקבוקים, ולבקש מהם לעזוב את המקום. מתלונן 1, ניגש יחד עם אחיו (מתלונן 2) וביחד עם שניים מחבריו שנכחו אף הם במקום וביקשו מהצעירים וביניהם הקטין י"א, שיעזבו את המקום. משלא נענו הצעירים, וביניהם י"א לעזוב את המקום, ניגשו אליהם בשנית ושבּו על דרישתם. בתגובה, החל עימות בין מתלונן 1 לבין הקטין י"א. בשלב זה התקשר י"א לנאשמים וביקש מהם להגיע למקום עקב העימות בינו לבין מתלונן 1. כעבור מספר דקות הגיעו הנאשמים ברכבו של נאשם 2, כאשר נאשם 1 הצטייד מבעוד מועד בחפץ חד שמסוגל לדקור והחל לדקור באמצעותו את מתלונן 2, במקומות שונים בגופו ובראשו. בזמן זה, י"א הצטייד בקסדה של חברו והחל להכות בראשו של מתלונן 1 באמצעות הקסדה, מספר פעמים ואילו נאשם 2 בעט ברגלו של מתלונן 1 ובצלעותיו. כאשר נאשם 2 ו- י"א הבחינו בכך שמתלונן 2 מצליח להדוף ממנו את נאשם 1, הצטרפו השניים לתקיפת מתלונן 2, כאשר נאשם 1 אחז במתלונן 2 באמצעות ידיו, ואילו י"א הכה בו באמצעות הקסדה מספר פעמים. בשלב זה, כאשר מתלונן 2 מדמם מהחתיכים בראשו, הצליחו המתלוננים להימלט לחנות הסמוכה ולנעול את דלת החנות. או אז, הכה נאשם 1 בחוזקה באמצעות ידו ובאמצעות החפץ החד אשר החזיק כאמור, בוויטרינה של החנות וזו נסדקה. כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים ושל י"א, נגרמו למתלונן 2 חתכים בראשו - האחד באורך של 2.5 ס"מ והשני באורך 1.5 ס"מ, אשר הצריכו טיפול רפואי שכלל תפירה. כן נגרם למתלונן 2 שבר בגשר האף עם דפורמציה. כן סבל המתלונן 2 מכאבי בטן, הקאות,

עמוד 1

חרדות, חוסר יכולת להירדם ולחץ נשי רב. בנוסף, למתלונן 1 נגרם שטף דם בזרוע. בגין מעשים אלה, הורשע נאשם 1 בעבירות של **פציעה וחבלה בנסיבות מחמירות (נוכחים שניים או יותר)**, לפי סעיף 335+334(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (**חוק העונשין**); **תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות**, לפי סעיפים 380 בנסיבות 382(א) לחוק העונשין ו**החזקת סכין**, לפי סעיף 186 לחוק העונשין.

מעובדות האישום השני עולה, כי ביום 19.5.2019, בשעה 21:21, בעקבות האירועים המפורטים באישום 1, שלח נאשם 1 מסרון למתלונן בזו הלשון: "א' זה אבישי אם אתה רוצה לסגור את העניין בינינו לפני שזה יגיע לעורך דין וסתם כאבי ראש לשתי הצדדים בינינו אתה יודע שהסיפור לא יגמר כי אנחנו שמנו צ'ק פתוח אצל עורך דין משלנו וסתם הסיפור נהיה גדול אין שום בעיה איתך ואתה יודע את זה, אז בוא נפתור את זה כמו גברים ומה שאתה צריך מבחינה רפואית אתה תקבל". בהמשך שלח נאשם 1 מסרון נוסף למתלונן 2 ובו כתב "תחזור אלי אם אתה רוצה לדבר". בגין כך הורשע הנאשם בעבירות של **שיבוש מהלכי משפט**, לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

מהלך הדין

נגד הנאשמים הוגש כתב אישום ביום 30.6.2019 יחד עם בקשה למעצר עד תום ההליכים. ביום 2.7.2019 שוחרר הנאשם למעצר בית מלא והתנאים הוקלו מעת לעת, עד לביטולם ביום 15.3.2021. ביום 18.4.2021 הודה והורשע הנאשם בכתב האישום, במסגרת הסדר טיעון, שלא כלל הסכמה עונשית ונשלח לשירות מבחן ולממונה לעבודות שירות. לעומתו, כפר נאשם 2 במיוחס לו והתיק הועבר לשמיעת ראיות לפני חברתי, כב' השופטת הבכירה שרון לארי בבלי.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי הוא בן 23, רווק ומתגורר בבית הוריו בירושלים. טרם מעצרו בתיק זה, שירת כלוחם ביחידת "כפיר", אך שוחרר מהצבא בעקבות ביצוע העבירות בתיק זה ומעצרו. מקורות חיוו של הנאשם, עולה כי גדל בסביבה מוכת מצוקה וחברה שולית. הנאשם הצליח לסיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית וכאמור עד מעצרו בתיק זה, שמונה חודשים טרם שחרורו מצה"ל, שירת כלוחם ביחידת "כפיר". לדברי הנאשם, היו לו שאיפות להמשיך בשירות קבע, וכן שאיפות לימודיות אקדמיות, ואולם מעורבותו בתיק הנוכחי קטעה מהלך זה של חיוו. הנאשם שלל שימוש בסמים ותיאר שימוש באלכוהול בנסיבות חברתיות בלבד. ביחס לעבירות בהן הורשע, שירות המבחן התרשם כי הן בוצעו על רקע בעיית נפרדות והצורך בריצוי ביחס לאב המשפחה. הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, הביע חרטה והסכים להשתלב בתהליך טיפולי בשירות ובהליך של "צדק מאחה". בעברו של הנאשם הרשעה אחת בעבירה של סיוע לאחר מעשה עוון. במסגרת צו פיקוח מעצרים עבר הנאשם טיפול קבוצתי אותו השלים בהצלחה, וכאמור הוא נכון להמשיך בטיפול, תוך שמסר כי הפיק מטיפול זה תובנות ולקחים. נוכח חומרת העבירות, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם מאסר בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית וצו פיקוח.

חוות דעת של הממונה על עבודות השירות

הממונה הגיש חוות דעת על אודות כשירות הנאשם לבצע מאסר בעבודות שירות. מחוות הדעת עולה, כי הנאשם כשיר

לביצוע עבודות שירות וביקש להציבו בבית העלמין בגבעת שאול.

ראיות לעונש

כאמור, לנאשם רישום פלילי ללא הרשעה בעבירה שאינה ממין העניין.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה עמדה על חומרת האירוע ונסיבותיו, ועתרה להטיל על הנאשם עונש המגיע כדי 26 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. מאידך, ביקשה הסניגורית לאמץ את המלצת שירות המבחן להטלת עבודות שירות, נוכח נסיבותיו של הנאשם.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מידת אשמו של הנאשם, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערכים המוגנים של שלום גופו ונפשו של אדם, ומידת הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה מאוד בנסיבות ביצוע העבירות.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: מדובר באירוע שלא צריך היה לקרות. מחלוקת של מה בכך הובילה את שני הצדדים לקחת חלק באירוע אלים שהאלימות שהתממשה בו קשה, תוך שימוש בנשק קר, שבקלות יכול היה לקטול חיי אדם, ואך בנס לא אירע הדבר. עצם הכניסה לאירוע שכזה בעוד הנאשם מצויד בנשק קר מעידה על נחישותו וכוונתו לחבול (ואף גרוע מזה) במתלוננים. בוודאי חמור הדבר שבעתיים, כאשר מדובר באירוע שנמשך כשהנאשם יכול היה להפסיקו בכל נקודה, אך הוא נמנע מכך. הנזק שנגרם למתלוננים הוא משמעותי וחמור הן בהיבט הפיזי, הן בהיבט הנפשי. הנאשם אף פנה למתלונן לאחר ביצוע המעשים ושיבש את הליכי המשפט במטרה להניא את המתלונן מלהגיש תלונה נגדו. בעת ביצוע העבירות היה הנאשם כבן 20, אך בהיותו בגיר ולוחם בצה"ל באותה עת, היה צריך להימנע מביצוע המעשים ולו האחריות הבלעדית על ביצועם.

מדיניות הענישה הנוהגת -אומר כי די בכל אחת מן העבירות בנסיבותיהן להצדיק עונש מאסר, ולו בעבודות שירות כעונש מינימאלי, בוודאי בנסיבות המקרה ובהצטבר העבירות גם יחד.

א. ברע"פ 1084/17 מיכאלוב נ' מ"י (מיום 11.5.2017) אושר מאסר בן 9 חודשים על נאשם, על בסיס מתחם שבין 6 ל-24 חודשים, דובר בנסיבות של תקיפה בצוותא וגרימת חתכים בראש תוך שימוש בנשק קר.

ב. ברע"פ 3230/21 עדילה ואח' נ' מ"י (מיום 13.5.2021) אושר מתחם שבין 12 ל-36 חודשי מאסר בנסיבות של

תקיפה חמורה בצוותא תוך שימוש בצינור שבו חבלו בראשו של הקרבן וגרמו לו לחתך גדול בקרקפת ולחבלה בידו. המבצע העיקרי נדון לשנת מאסר והמבצע המשני נדון לשל"ץ.

ג. ברע"פ 3842/21 **גודיב** נ' **מ"י** (מיום 3.6.2021) נדון הנאשם ל-13 חודשי מאסר בנסיבות של זריקת בקבוק על חברתו בפאב, באופן שגרם לה לחתך בקרקפת שהצריך טיפול וכן גרימת נזק לרכב על רקע ויכוח בכביש.

ד. ברע"פ 8699/15 **אבו האני** נ' **מ"י** (מיום 17.12.2015) ויכוח סתמי על חוב בין הנאשם לחייב, הסתיים בתקיפת המתלונן מאחור בחפץ חד וגרימת חתך בקרקפת. אושר שם מתחם שבין 6 ל-18 חודשי מאסר והנאשם נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל.

ה. ברע"פ 2781/15 **מחאמיד** נ' **מ"י** (מיום 27.4.2015) נדון אדם שדקר את חברו על רקע תלונה בדבר רעש שהקים המתלונן, וגרם לו חתך בראשו שהצריך תפרים, ל-8 חודשי מאסר בפועל (במקום חצי שנה עבודות שירות), על בסיס מתחם שבין עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר.

מתחם הענישה - מתחם הענישה בגין מכלול המעשים שהם בגדר אירוע אחד שבין חלקיו מתקיים קשר הדוק, אני קובע מתחם שבין 12 ל-24 חודשים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: לזכות הנאשם, גילו הצעיר; העובדה שעד מעצרו בתיק זה שירת כלוחם בצה"ל ומעצרו גדע את המשך השירות, כשאין ספק שזה היווה משבר עבורו, נוכח דבריו כי תכנן להמשיך בשירות קבע; הנאשם קיבל אחריות למעשיו, הביע חרטה, שהה תקופה ארוכה במעצר בית, ללא הפרות ומאז אירוע זה, לא נפתחו לו תיקים חדשים; הנאשם השתתף בטיפול קבוצתי מוצלח, והביע רצון להמשיך טיפול תחת פיקוח שירות המבחן. הנאשם גם נכון באופן כן להשתתף בהליך של צדק מאחה, ויש לתת לכך משקל לזכותו. לחובתו עבר פלילי, אך לא אתן לכך משקל משום שהעבר אינו חמור ואינו רלבנטי.

המיקום במתחם - אין מנוס משליחת הנאשם למאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, נוכח חומרת האירוע כפי שעמדתי עליו לעיל, וזאת בהתאם לעקרון ההלימה. עם זאת, בשל מכלול הנתונים הפועלים לזכות הנאשם עליהם עמדתי לעיל, יש להעמידו בתחתית מתחם הענישה שקבעתי. ברור לי, כי עונש מאסר הוא בגדר מכה קשה לנאשם שניהל עד לאירוע אורח חיים נורמטיבי ומעולם לא ריצה מאסר והוא נמצא בתחילת חייו. אלא שלטעמי, עקרון ההלימה מחייב העברת מסר ברור לנאשם ולכלל הציבור, שאין מקום לסובלנות ולסלחנות ביחס לאלימות המתרחשת באופן כה תדיר, במצבים סתמיים, שאין כל קשר בינם לבין רמת האכזריות המוצאת ביטוי במעשים קשים ופרועים כלפי הזולת. מדובר במכת מדינה של ממש, בחברה שהפכה לחברה אלימה, במיוחד בשנים האחרונות. משום כך, המסר שצריך לצאת תחת ידו של בית המשפט במקרים שכאלו חייב שיהא חד וברור.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח. שב"ס ינכה ע"פ חישובו שיכריע את ימי מעצרו של הנאשם בתיק זה;

ב. 3 חודשי מאסר שלא ירצו, אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים, ולרבות כלפי רכוש, בתוך 3 שנים משחרורו;

ג. 6 חודשי מאסר שלא ירצו, אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת אלימות מסוג פשע, בתוך 3 שנים משחרורו;

ד. קנס בסך 2,000 ₪, או 4 ימי מאסר תמורתו אם לא ישולם. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים ב-1 בכל חודש החל מיום 1.4.2022. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי. מורה על קיזוז הקנס מההפקדה שבתיק, על אף כל הודעת עיקול. ככל שתיוותר יתרת חובה, תשולם כפי שקבעתי. ככל שתיוותר יתרת זכות תוחזר לנאשם בכפוף להיעדר כל הוראת עיקול;

ה. פיצוי בסך 3,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים, עדי תביעה 2 ו-3. הפיצוי ישולם בתשלום אחד עד ליום 1.6.2022. מורה על קיזוז הפיצוי מההפקדה שבתיק, על אף כל הודעת עיקול. ככל שתיוותר יתרת חובה, תשולם כפי שקבעתי. ככל שתיוותר יתרת זכות תוחזר לנאשם בכפוף להיעדר כל הוראת עיקול;

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו בבית הכלא "ניצן" ברמלה ביום 6.3.2022 עד לשעה 10:00 עם תעודת זהות והעתק מגזר הדין.

על ב"כ הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 074-7831077/8.

יש לשלוח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' שבט תשפ"ב, 05 ינואר 2022, במעמד הצדדים.